Over God en de schepping

1 januari 1958
lezing 20

“Gegroet in naam van de Heer. Gezegend zijn jullie allen, gezegend is dit uur.

Lieve vrienden, de meeste van jullie geloven dat ik, als ik een lezing geef, zelf op eigen gezag vrij en willekeurig het onderwerp kies. Dat is niet helemaal waar. Ik denk dat het interessant voor jullie is in het kort te horen hoe een onderwerp wordt gekozen en wat er in de geestenwereld wordt gedaan voor jullie kleine gemeenschap. Op de eerste plaats moet je begrijpen dat er als tegenhanger voor jullie langzaam groter wordende gemeenschap op aarde een aanzienlijk grotere gemeenschap in de geestenwereld bestaat die alles voor jullie gemeenschap leidt. Deze organisatie in de geestenwereld helpt, leidt en beslist over veel factoren waar jullie geen weet van hebben hoewel ze niettemin toch verband houden met jullie allemaal en een veel grotere reikwijdte hebben dan iemand van jullie kan beseffen.

Niets gebeurt toevallig, zelfs niet als het om mensen gaat die hier maar een enkele keer komen en niet blijven omdat ze ofwel de spirituele rijpheid missen om te begrijpen wat er gebeurt of zich niet spiritueel willen ontwikkelen op dit pad naar volmaaktheid waarvoor een voortdurende aanvoer van spirituele voeding noodzakelijk is.

In het begin komen hier meer mensen die in deze categorie vallen, maar zoals ik zei, dat is niet louter toeval. Het heeft een doel en een reden. Ik zal dat nu uitleggen. Totdat de mensen die tot de binnenste cirkel behoren en deze gemeenschap actief helpen opbouwen zichzelf voldoende hebben ontwikkeld om zich bewust te zijn van veel van hun zwakheden, is de aanwezigheid van mensen die deze verbinding met Gods wereld nog niet volledig kunnen waarderen, een test. Elke test of beproeving komt direct of indirect voort uit de eigen onvolmaaktheid en het doel ervan moet onvermijdelijk ook zijn er van te leren en

daardoor de individuele zwakheid om te buigen tot kracht. Jullie die tot de binnenste cirkel behoren, hebben een grote verantwoordelijkheid en moeten daarom sterk worden. Dat kan alleen door allerlei zelfs schijnbaar onbelangrijke en toevallige gebeurtenissen. Wie het pad echt actief en met open ogen gaat, zal alles opmerken en onderzoeken wat er in de loop van de dag met hem gebeurt zodat hij zijn zelfkennis verder kan vergroten. Naarmate jullie spiritueel en emotioneel sterker en volmaakter worden, zullen niet alleen jullie persoonlijke conflicten afnemen, maar zullen ook de aard en de spirituele ontwikkeling veranderen van de meeste mensen die zich bij jullie groep voegen. Je ziet dus dat het niet alleen toeval is dat in het begin de meeste mensen die naar jullie toekomen niet van het kaliber zijn dat jullie graag zouden willen. Jullie hebben waarschijnlijk gemerkt dat dit al aan het veranderen is en het zal mettertijd nog meer veranderen.

Tegelijkertijd worden de mensen uit bovengenoemde categorie die jullie beginnende gemeenschap benaderen, evenmin toevallig hierheen geleid. Misschien hebben ze bepaalde verdiensten uit voorgaande levens - of uit dit leven, dat kan ook - waardoor ze bijzondere hulp en leiding verdienen om hen in staat te stellen spiritueel verder en sneller vooruit te komen. Het moet echter altijd aan de wet en aan hun eigen vrije wil worden overgelaten of ze die hulp aanvaarden of niet. Ondanks deze verdiensten ontbreekt het hen vaak nog aan de noodzakelijke spirituele rijpheid om deze hulp te aanvaarden. Niettemin moet hun de kans geboden worden. Als ze die kans grijpen, betekent dat voor hen en ook voor de wereld van God een grote overwinning. Als ze die kans afwijzen dient hun afwijzing ook een goed en noodzakelijk doel: de mensen met - spiritueel gezien - sterke schouders worden erdoor getest en leren ervan, opdat ze de grote vervulling die hen wacht waardig mogen zijn.

Er is dus geen toeval! Niemand van jullie is hier toevallig gekomen, hoewel je zelf misschien denkt van wel. Je hebt hier toevallig over gehoord en bent misschien gekomen om het eens mee te maken of uit nieuwsgierigheid. Toch gaat het om heel wat meer. Er is een organisatie in de geestenwereld die jullie bestuurt en besluit wie gekozen dient te worden en wie, althans op dit moment, moet worden overgeslagen. Speciale geesten, wier taak dat is en die voor dit werk worden opgeleid, worden als verkenners uitgestuurd om alle factoren te overwegen die betrekking hebben op de personen in kwestie. Als blijkt dat een persoon zich bij jullie zou moeten aansluiten of minstens de

kans daarvoor zou moeten krijgen, dan nemen deze geesten contact op met de beschermgeesten van die persoon, die hun beschermelingen naar iemand uit jullie kring leiden en die persoon wellicht inspireren om te overwegen zich bij jullie groep te voegen. Dit geeft jullie enig idee hoeveel werk en zorg er in het spel is, zelfs bij de kleinste details.
Ook de keuze van het onderwerp voor een lezing maakt een aanzienlijke hoeveelheid werk in de geestenwereld noodzakelijk, want het geschikte onderwerp op het geschikte moment is niet altijd gemakkelijk vast te stellen; ik persoonlijk zou dat nooit alleen kunnen. Jullie hebben er geen flauw idee van wat voor een wereld van orde en organisatie de geestenwereld van God is! De efficiëntie van de geesten, die vakkundig zijn opgeleid voor hun speciale taken en het benodigde teamwerk is iets wat jullie begrip te boven gaat. Er is bijvoorbeeld een aantal hogere geesten boven mij op de ladder, die ik moet raadplegen over de keuze van een onderwerp, over het advies dat aan bepaalde personen wordt gegeven en over verschillende andere beslissingen. Anderzijds houden deze geesten ook rekening met mijn meningen, mijn ervaringen en mijn advies. Ik heb een aantal helpers die ik uitzend of die behulpzaam zijn bij andere taken in verband met het opbouwen van jullie gemeenschap. Over elk onderwerp uit al deze berichten van geesten die zich met dit werk, of laten we zeggen, deze opdracht bezig houden, wordt een beslissing genomen; en ook over hoever ik mag gaan bij het beantwoorden van bepaalde vragen die zich onverwacht kunnen voordoen. Deze beslissingen worden genomen op basis van een groot aantal factoren, waarbij met alle van toepassing zijnde wetten rekening dient te worden gehouden. Het is een soort ‘boekhouding’ - als ik het zo mag noemen - waarbij veel details nauwgezet moeten worden overdacht en afgewogen.

Jullie hebben er geen idee van hoeveel werk er in onze wereld voor jullie gemeenschap wordt gedaan; hoeveel er moet worden overwogen ten aanzien van de toekomst. Het is heel moeilijk vast te stellen welke informatie misschien schadelijk is voor sommige toehoorders en lezers terwijl dezelfde informatie nuttig kan zijn voor anderen. Dit is afhankelijk van in hoeverre en hoe lang ze zich al hebben ontwikkeld. Met andere woorden, het is moeilijk manieren en middelen te vinden om door de juiste hoeveelheid spirituele voeding op het juiste tijdstip de vooruitgang van ieder afzonderlijk in jullie groep te bevorderen en tegelijk op een verstandige manier met de toekomst van de groep als geheel rekening te houden.

Jullie, in jullie wereld, zijn zo blind. Jullie herkennen alleen wat zich pal vóór je bevindt. Jullie beseffen niet dat een waarheid die te vroeg wordt gehoord vaak meer schade kan aanrichten dan wanneer deze te laat wordt gehoord. Ja vrienden, zo is het! Anderzijds is het voor sommige mensen misschien dringend nodig een bepaalde waarheid of spirituele wet op een bepaald tijdstip te horen. In dergelijke gevallen moet deze informatie zodanig worden verwoord dat ze niet begrepen zal worden door degenen die er nog niet klaar voor zijn en de rijpheid missen.

Dit geeft jullie misschien een vaag idee van de organisatie in de geestenwereld die de tegenhanger is van jullie groep. Deze organisatie houdt zich diepgaand bezig met veel details die jullie volledig over het hoofd zien en gaat met liefde, zorg en wijsheid te werk om alles zo gunstig mogelijk te leiden voor alle betrokkenen Hiertoe behoren ook degenen die jullie nog niet kennen maar die zich in de toekomst bij jullie zullen aansluiten. Voor het verwerken van al deze gegevens zijn geschoolde deskundigen nodig die zonder ophouden met vooruitziende blik en een diepgaande kennis van de goddelijke wet in al zijn aspecten in de weer zijn en ook met grote toewijding aan God en zijn grote verlossingsplan. Groei van jullie gemeenschap op de juiste manier is voor dat plan dringend nodig en van groter belang dan de meeste van jullie beseffen. Door deze uitleg krijg je misschien iets meer begrip van wat aanvankelijk een kettingreactie van toevalligheden leek maar wat niets anders is dan het werk van een begeleidingsplan. Daardoor begrijp je misschien beter dat met de innerlijke toestand van iedereen die hier komt zelfs tot in de kleinste details rekening is gehouden. Niet alleen de onderwerpen van de algemene lezingen worden door al die dingen samen bepaald maar ook het ‘hoe’ van bepaalde verklaringen en hoe een bepaald onderwerp wordt behandeld. Je begrijpt dus dat ik hier niet vrij een onderwerp kies. Telkens wanneer de mens erin is geslaagd contact met de wereld van God te maken is het nooit zo dat de geest waarmee contact gemaakt is, de vrije keus voor wat betreft zijn onderwerp heeft want er is teveel dat in aanmerking moet worden genomen en er staat teveel op het spel waar jullie niets van weten.

Afgelopen keer zei ik dat ik over de val van de engelen zou praten. Om dit doeltreffend te doen zodat je er zoveel van begrijpt als voor een mens maar mogelijk is, moet ik het in deze volgorde bespreken: God, de schepping, de val van de engelen en het verlossingsplan. Ik kan slechts uiterst kort en beknopt op deze onderwerpen ingaan en ik kan

dit alles onmogelijk in één lezing behandelen. Alles bij elkaar zijn er misschien twee, drie of zelfs vier lezingen voor nodig. In mijn laatste lezing ben ik begonnen met een uitleg over de geest van Jezus Christus die een integraal deel van al deze onderwerpen is.[1] We zullen zien hoeveel lezingen nodig zijn om de bovengenoemde onderwerpen te behandelen. Eerst zal ik het heel kort samenvatten en later kan ik er bepaalde aanvullende elementen aan toevoegen. Ik zal natuurlijk enkele dingen moeten noemen die in het verleden al zijn besproken, dingen waarvan mijn oudere vrienden al op de hoogte zijn. Dit is onvermijdelijk, niet alleen vanwege de vrienden voor wie het nieuw is maar ook omdat er dan een samenhangend overzicht ontstaat. Bovendien wil ik er heel sterk de nadruk op leggen dat dit de grote vragen van het bestaan raakt en dat het dus heel moeilijk is het zodanig weer te geven dat het kan worden begrepen, zelfs door degenen die spiritueel ver gevorderd zijn. Daarom dien je te proberen om wat je hoort niet alleen met je beperkte verstand op te nemen; dat zou je geen stap verder brengen. Je dient te proberen om met je hart, met je ziel en met je innerlijke zintuigen te luisteren, zodat je de waarheid kunt *voelen* in plaats van verstandelijk begrijpen. Alleen hierdoor krijg je echt begrip en op een bepaalde manier krijg je wellicht materiaal waarmee de kiem kan worden gelegd voor verlichting.

Verder zou ik jullie willen verzoeken, vrienden, geen vragen te stellen over dit onderwerp voordat deze reeks is afgelopen. Veel vragen die je misschien wilt stellen, zullen automatisch een antwoord hebben gekregen als ik met dit onderwerp klaar ben. Ik wil jullie echter voorstellen al je vragen en wat er verder bij je opkomt te noteren en die vragen opnieuw te bekijken als ik klaar ben. Na afloop kun je dan vragen stellen over datgene waarop je geen bevredigend antwoord hebt gekregen.

Wat kan ik jullie om te beginnen in hemelsnaam over God vertellen, vrienden? Hij is zo groot dat het iets is wat nooit onder woorden gebracht kan worden. Vooral voor een mens is het onmogelijk te beseffen, waar te nemen, laat staan te weten wat God is. Ik wil alleen dit over de schepper zeggen: God is zowel persoonlijkheid als principe. Menselijke religies en menselijke filosofieën hebben altijd aanleiding gegeven tot discussies over deze kwestie. De ene mening luidt dat God persoon is, de andere dat God geen substantie kent, maar alleen principe en kracht is. Zoals ik al zei: het is allebei waar. God is in zijn

[1] Lezing 19 ‘Jezus Christus’ (Noot vertaler)

mannelijk aspect schepper en als zodanig een persoon. Het mannelijk aspect is het scheppende, niet alleen bij God, maar het komt uit hem voort en geldt als principe in het universum en voor alle wezens. In deze hoedanigheid neemt God beslissingen en kunnen maatregelen worden getroffen. In deze hoedanigheid schiep God als schepper, als persoonlijkheid, het universum met al zijn wetten en schiep hij andere wezens hoewel dat laatste in samenwerking met het goddelijke vrouwelijke aspect gebeurde. Als er wordt gezegd dat God zijn kinderen naar zijn beeld schiep, wordt bedoeld dat alle goddelijke aspecten in mindere mate terug te vinden zijn in deze geschapen wezens. Zo bestaat het scheppingsvermogen in zekere mate ook in ieder wezen.

Deze goddelijke substantie, die God in de grootst mogelijke mate bezit en Christus in mindere mate (maar in grotere mate dan alle andere schepselen), kan het best worden beschreven als een vloeiende substantie van de meest stralende soort. Het is de levenskracht. God kan, net als alle schepselen in hun hoogste vorm van ontwikkeling, deze vloeiende substantie om zo te zeggen oplossen zodat de vaste persoonlijkheid een stroming, een principe of goddelijke stroom wordt. Dit betekent niet de vernietiging van individualiteit als denkend wezen dat in staat is tot beslissingen. In deze vloeiende staat overheerst het goddelijk vrouwelijk aspect. Het is de staat van zijn en de staat van langzame groei en organische opbouw. Telkens wanneer God het zo wil, kan de vloeiende substantie worden teruggetrokken zodat zijn mannelijk aspect weer gaat overheersen. Hetzelfde geldt voor alle geschapen wezens in hun hoogste staat van ontwikkeling. Als hun vrouwelijk aspect overheerst, versmelten ze met God in een staat van zijn. Overheerst hun mannelijk aspect, dan helpen ze de schepping volgens de wil van God en in overeenstemming met de goddelijke wet. Ik ben me ervan bewust dat dit alles voor jullie onmogelijk helemaal te begrijpen is. Wellicht kan het een begin zijn van een dieper inzicht dat gaat komen. Zelfs de hoogste geesten kunnen de liefde, wijsheid en volmaaktheid van God en de oneindige verscheidenheid van zijn schepping niet volledig begrijpen. Wij kunnen er alleen ontzag voor hebben, ons erover verheugen en hem prijzen!

Zoals ik in mijn laatste lezing zei, bracht God als zijn eerste schepping de geest Jezus Christus voort. Christus bezit het meest van deze goddelijke substantie. Daarom hebben sommige religies het over God de Vader en God de Zoon. Je ziet dat er waarheid in zit hoewel het onjuist is hen te beschouwen als een en dezelfde persoon. Daarna

ontstonden vele andere schepselen, zoveel dat je ze niet zou kunnen tellen met de getallen die in jullie wereld beschikbaar zijn. Ooit werd me gevraagd: 'Waarom schiep God al die wezens? Hij moet in zijn alwetendheid toch hebben beseft dat er ellende uit voort zou kunnen komen?' Dit is inderdaad een belangrijke vraag en om die reden zou ik graag kort op dit onderwerp willen ingaan.

God is liefde en liefde moet delen. Dat is de aard van liefde. Natuurlijk besefte God dat als hij wezens met een vrije wil schiep, ze met die vrije wil beslissingen zouden kunnen nemen waaruit blijvende of tijdelijke ellende kon voortkomen. Niettemin schiep hij, als aanduiding voor de grootheid van God, wezens die vrij konden kiezen met de hen gegeven macht. Ze zouden ofwel de wijsheid hebben hun macht niet te misbruiken en zo binnen de volmaaktheid van de goddelijke wet in een staat van eeuwige gelukzaligheid leven; ofwel, als ze anders zouden besluiten, zouden ze uiteindelijk des te beter de volmaaktheid van de goddelijke wet begrijpen nadat ze door de vallei des doods zijn gegaan. Op deze manier zouden ze goddelijker zijn dan ooit tevoren. De tijdelijke ellende voor degenen die een verkeerde beslissing zouden nemen is niets vergeleken bij de eeuwige gelukzaligheid na de ervaring van de zelf toegebrachte ellende. Het verschil is zo duidelijk dat een geest zelfs niet hoog ontwikkeld hoeft te zijn om dit feit in te zien.

Zo schiep God vele wezens en vele werelden, lang voordat er een stoffelijke wereld bestond: werelden van harmonie, geluk, oneindige schoonheid en oneindige mogelijkheden openbaarden scheppende goddelijke aspecten voor alle wezens. Hier was de goddelijke substantie van ieder geschapen wezen vrij werkzaam, niet bedekt door vreemde en niet-goddelijke stof. Ik heb vaak gezegd dat het je taak is dit goddelijk vermogen bloot te leggen en je te bevrijden van deze tegen God gekeerde lagen, die je beroven van je eenheid met jezelf en met God. Deze goddelijke substantie wordt ook het hoger zelf of de goddelijke vonk van de mens genoemd. Ze is in elk opzicht goddelijk en bezit iets van die goddelijkheid. Soms noemt men die vonk ook de Heilige Geest. De Heilige Geest is niet één wezen, noch is het deel van een drievoudige God, zoals dat vaak wordt uitgelegd. Het is gewoon de goddelijke substantie die ieder levend schepsel in bepaalde mate heeft, tot op zekere hoogte bevrijd van andere substanties of daar nog grotendeels door bedekt. Je ziet dus dat het idee van de drie-eenheid vaak verkeerd begrepen is, hoewel er toch veel waarheid in zit.

Nu zullen jullie wel willen weten hoe deze vreemde lagen, de goddelijke substantie die ieder wezen oorspronkelijk was, gingen bedekken. Dat is het onderwerp van de val van de engelen; engelen als andere benaming voor die zuivere goddelijke wezens of heilige geesten. Voor ik daarop in ga zou ik willen zeggen, dat het een grote vergissing is aan te nemen dat die goddelijke substantie, die in iedereen bestaat, God is, of identiek is met God, de schepper. God is een wezen en wat jij binnenin je bezit, *is* van een goddelijke substantie en heeft veel van de goddelijke kenmerken, hoewel niet in dezelfde mate als die van God zelf. De goddelijke vonk lijkt op God. Alleen deze gezuiverde en bevrijde substantie in je is in staat zich met God te verenigen en één met God te zijn. Geen enkele niet-goddelijke substantie kan zich met hem verenigen. Het is een grote vergissing de goddelijke substantie in ieder geschapen wezen te verwarren met die van de schepper zelf.

Mensen opperen vaak het idee dat God zijn schepselen geen vrije wil had moeten schenken, want dan had de val nooit kunnen gebeuren. Of God zou minstens hebben moeten ingrijpen toen de val begon. Dit is echter zo kortzichtig en zo blind. Geluk voor welk geschapen wezen dan ook kan alleen bestaan door vereniging met God. En om met God verenigd te zijn moet je van dezelfde substantie zijn en begiftigd met dezelfde aspecten en eigenschappen. Anders zou je anders zijn dan God en dus niet in staat om met hem verenigd te zijn. Vrije wil en vrije keus houdt de mogelijkheid in de vrije wil tegen de goddelijke wet te richten. In de juiste vrije keuze en in het afzien van machtsmisbruik liggen goddelijkheid, liefde en wijsheid en een aantal andere goddelijke kenmerken. Het is voor jullie allemaal van het grootste belang dit idee te begrijpen, want dan zul je in staat zijn veel vragen te beantwoorden die je tot nu toe misschien niet hebt begrepen.

God heeft ook een oneindig aantal wetten geschapen. Deze wetten zorgden er op voorhand voor dat een terugkeer naar God mogelijk zou zijn als en wanneer een of meer van de geschapen wezens zijn door God gegeven macht en vrijheid zou misbruiken. Deze wetten werken volgens een kringloop die zich moet sluiten, wat er ook gebeurt. Deze kringlopen hebben hun eigen dynamiek en de wetten hebben een zodanige werking dat uiteindelijk alles wat zich van God en de goddelijke wet heeft afgekeerd, terug zal komen. Hoe groter de afstand van God, hoe meer ellende, *want alleen in God en bij God ligt het geluk.* Door deze ellende ontstaat er een sterkere prikkel om terug te keren naar God. Deze gedachte leent zich heel goed voor diepe

meditatie. Door iets van deze waarheid te vatten, ga je misschien veel dingen begrijpen die tot nu toe voor je verborgen zijn gebleven. Als je ogen en je innerlijke zintuigen genoeg gezuiverd worden, zul je deze wet ook in je dagelijks leven herkennen, zelfs in de kleinste voorvallen.

Er bestaan dus al heel, heel lang spirituele werelden waar alle geschapen wezens in een staat van gelukzaligheid leefden op een manier die je je niet voor kunt stellen Voor alle schepselen bestond vanaf hun moment van ontstaan de mogelijkheid vrij te kiezen of ze binnen de goddelijke wet wilden leven of er tegenin wilden gaan. Ooit stond een geest aan deze verleiding bloot er tegen in te gaan. De symbolische uitleg hiervan kun je vinden in het verhaal van Adam en Eva in het paradijs. In werkelijkheid gebeurde dit op een heel andere manier, hoewel het idee wel klopt. Misschien kun je hier iets van begrijpen als je je voorstelt dat je een grote macht bezit. Je weet dat het gevaarlijk voor je zou kunnen zijn als je die macht op een bepaalde manier zou gaan gebruiken. Toch ben je, zolang die macht niet is uitgeprobeerd, nieuwsgierig om te weten wat er eigenlijk zou gebeuren als je dat wel zou doen. De verleiding wordt steeds sterker. Hoe sterker de verleiding wordt, hoe moeilijker het wordt middelen te bedenken haar te weerstaan. Je hebt niet de bedoeling die macht blijvend te gebruiken; je wilt het alleen even uitproberen, gewoon om eens te kijken. En onder de druk van de verleiding valt al je theoretische kennis weg over het gevaar dat één keer proberen ertoe kan leiden dat je er door meegesleept wordt.

Toen die ene geest eenmaal voor deze verleiding bezweek, werd er iets in beweging gezet dat hij niet meer kon veranderen. Hij wist ooit dat dit zo zou gaan, maar wenste zich dit niet te herinneren op het moment dat hij toegaf. Het gevolg was geen onmiddellijke verandering, maar een geleidelijke. De verandering van harmonie naar disharmonie vond net zo geleidelijk en langzaam plaats als jullie verandering van disharmonie naar harmonie. Het laatste is evolutie, het eerste zou een evolutie in omgekeerde richting genoemd kunnen worden, een devolutie, en geen van beide kan ooit plotseling gebeuren.

Hier wil ik jullie nog een voorbeeld van dit proces geven dat je kan helpen het te begrijpen door te proberen het *te voelen.* Laten we aannemen dat je in de verleiding komt een verdovend middel te gebruiken. Je hebt niet de bedoeling er volledig voor te bezwijken, wetend dat dit je in elk opzicht zou ruïneren. Maar je denkt dat je het

wel een keer kunt proberen, alleen maar om te kijken hoe dat is. Na die ene keer kan je er niet meer aan ontsnappen omdat het je te pakken heeft. Hetzelfde principe geldt voor alles wat zich tegen de goddelijke wet keert.

Die ene geest die het eerst bezweek, wekte een kracht op die tegengesteld is aan de goddelijke wet; maar het was nog steeds dezelfde kracht, alleen anders gebruikt. Met deze kracht kon hij vele andere geesten beetje bij beetje beïnvloeden. Maar niet alle geesten gingen er in mee. Er was een scheiding tussen degenen die bezweken en degenen die dat niet deden. Zo begon met degenen die bezweken de zogenaamde 'val der engelen'. In dit proces veranderde elk goddelijk aspect in zijn tegendeel: harmonie werd disharmonie, schoonheid werd lelijkheid, licht werd duisternis, wijsheid werd verblinding, liefde werd haat en angst of egoïsme en eenheid werd afgescheidenheid. Hoe sterker de 'trekkracht' werd, hoe verder de eenheid zich opsplitste. Zo ontstond het kwaad.

Ik heb ooit uitgelegd dat de spirituele werelden psychologische werelden zijn. Dat betekent niet dat ze geen substantie kennen en vormloos zijn. Alleen in jullie materiële wereld zijn gedachten en gevoelens abstract; in andere werelden scheppen de geesten hun eigen werelden waarin ze leven overeenkomstig hun geestestoestand. Iedere geestestoestand schept automatisch, als een soort reflex, een sfeer, bestaande uit landschappen, huizen, voorwerpen, enzovoort. Zo kunnen alleen geesten met een gelijke ontwikkeling een wereld delen, hetgeen in bepaalde fasen van ontwikkeling het leven in het algemeen gemakkelijker maakt, maar evenzeer de individuele ontwikkeling remt. Als je bedenkt dat je houdingen, je gedachten, je gevoelens, je meningen en je doeleinden jouw wereld scheppen, zul je begrijpen dat de wereld van de hoogste geesten mooi en licht is, terwijl de werelden van de gevallen geesten donker en lelijk worden. Sinds het grote plan in werking is gezet, bestaan er vele tussenwerelden in verschillende mate van harmonie en disharmonie, overeenkomstig de staat van ontwikkeling die de ooit gevallen geesten hebben bereikt. Jullie materiële wereld is er een van.

De meeste van jullie weten dat de geest in zijn hoogste staat van ontwikkeling het mannelijk en vrouwelijk aspect verenigt. Er is geen scheiding of innerlijke verdeeldheid. Het bestaan van mannen en vrouwen op aarde als aparte entiteiten is het gevolg van deze splitsing.

Daarom heeft ieder wezen zijn tegenhanger. De drang van de mens om de juiste partner te vinden is niets anders dan het diepe verlangen naar hereniging met het afgescheiden andere deel. Ieder wezen gaat met zijn ware ‘dubbel’, of tegenhanger, door bepaalde incarnaties heen, want achter het geluk dat zo’n hereniging met zich meebrengt, ligt een plicht om een taak te vervullen. Men moet door bepaalde andere incarnaties heen zonder deze tegenhanger. Daarin ligt ook een andere soort vervulling. Dat betekent echter niet dat het dan nodig is een celibatair leven te leiden. Er zijn misschien andere partners met wie niet alleen groot geluk kan worden opgebouwd, maar ook andere plichten kunnen worden vervuld, karma kan worden afgelost, enzovoort. Als je dus zonder je ware ‘dubbel’ door een incarnatie heen gaat en in plaats daarvan een andere partner hebt met wie je iets moet vervullen, denk dan niet dat je tegenhanger in de geestenwereld gekwetst of jaloers is vanwege de liefde die je aan je huidige partner geeft. Dat is niet zo. In de absolute werkelijkheid gaan de dingen niet zo. Als je liefde leert geven - hoe je het ook leert - kom je een stap dichter bij God, bij je vervulling en bij je bevrijding en dus ook bij je tegenhanger. De drang naar dit soort liefde in seks is kortweg het verlangen naar vereniging met je tegenhanger om zo weer heel te worden. Het hangt er alleen vanaf hoe je die kracht richt.

Lager ontwikkelde wezens, zoals dieren en planten en mineralen, zijn nog meer in een staat van splitsing of verdeeldheid. De staat van de mens, die zogezegd in tweeën gesplitst is, is de laatste vorm voordat hereniging tot het ene wezen dat hij ooit was, kan plaats vinden. De werelden van disharmonie die door deze afscheiding van God en door de zogenaamde val ontstonden, worden ook wel hel genoemd. Deze werelden weerspiegelen gewoon de geestestoestand van de schepselen die er leven, d.w.z. deze sferen gingen bestaan als rechtstreeks gevolg van de geestestoestand van deze wezens. Maar de hel is niet zo maar één sfeer, er zijn daar vele sferen, net zoals er vele sferen zijn in de goddelijke wereld, de zogenaamde hemel. Toen de val plaats vond, kwamen niet allen die erbij betrokken waren in een gelijke staat van disharmonie en kwaad. De mate waarin was heel individueel en verschillend. Zo ontstonden dus weer automatisch verschillende sferen binnen de wereld van de duisternis, altijd in overeenstemming met de geestestoestand van het individu. Over het geheel kan men echter zeggen dat elk goddelijk aspect min of meer in het tegendeel veranderde.

Zolang volledige zuivering niet is bereikt, zullen sommige kenmerken van deze val nog in bepaalde mate binnen een persoon werkzaam blijven. Het zou voor ieder van jullie uiterst nuttig zijn in je ziel te graven en dit proces duidelijk te gaan voelen en het zo bewust te maken. Wanneer je je individuele fouten bekijkt, probeer er dan het oorspronkelijke, goddelijk aspect van te vinden.[1] Want geen enkele fout kan vanuit zichzelf ontstaan. Het is alleen een vervorming van iets wat ooit goddelijk was. Dit goddelijk aspect van je fouten kun je vinden. Zo wordt het zuiveren van je fouten veel eenvoudiger en tegelijkertijd zul je je hopeloosheid omtrent jezelf verliezen en je minderwaardigheidscomplexen kwijtraken. Om dat te doen moet je eerst uitvinden wat je fouten zijn en die moedig onder ogen zien.

Toen deze werelden van ongeluk geleidelijk ontstonden en de afscheiding van God voor een groot aantal wezens plaats vond, zorgde de goddelijke wet voor de mogelijkheid om de staat van geluk, waarin deze wezens ooit verkeerden, terug te vinden. Maar er waren bepaalde beslissingen en veranderingen nodig, altijd in overeenstemming met de vrije wil van de gevallen geesten, hetzij individueel of als groep. Ook dit werd door God voorzien en geregeld, het tijdstip overlatend aan het juiste moment. Dit alles maakt deel uit van het verlossingsplan, waarvoor God de hulp inriep van alle geesten die hem trouw bleven én van degenen die na hun val voldoende ontwikkeling hebben bereikt of in ontwikkeling zijn om anderen te kunnen ondersteunen Ik zal hier de volgende keer op doorgaan.

Denk zorgvuldig na over alles wat ik tot nu toe heb gezegd, ook al ontbreekt er nog enige informatie om je een compleet beeld te vormen. Zelfs door dit onvolledige beeld zul je een aantal vragen beantwoord zien als je de moeite neemt diep na te denken, te mediteren en Gods hulp te vragen om het te kunnen begrijpen. Als je dit begrip hebt verworven, zul je in staat zijn te bevatten wat dit leven echt betekent, wat je reden van bestaan hier is en wat je persoonlijke taak in dit leven is. Niemand is zonder taak! Als je gemoedsrust hebt, betekent dat dat je je taak gevonden hebt. Wie die rust niet heeft, heeft zijn of haar plaats nog niet gevonden. Door geluk of onrust die je ervaart, vertelt je meest innerlijke zelf je of je je taak gevonden hebt of niet. Je hoeft het alleen maar aan jezelf te vragen. Als je nog steeds onrust, haast, zenuwachtigheid en gebrek aan gemoedsrust tegenkomt, vraag dan

[1] Zie voor dit onderwerp ook lezing 219 ‘Kerstboodschap 1973 (Over de positieve kern in negatieve trekken) – Boodschap voor de kinderen’ (Noot vertaler)

God je te helpen je taak te vinden en ervoor open te staan, zodat je zijn leiding kunt begrijpen. Wat nog steeds in de weg zit tussen jou en je volledige vervulling van je levenstaak is misschien je persoonlijke ontwikkeling. Misschien ben je blind voor sommige aspecten van je persoonlijkheid en staat dat tussen jou en je vervulling. Zoek dus niet te ver voor het vinden van de antwoorden. In jezelf zijn alle antwoorden die je nodig hebt om je leven op zo'n manier te leiden dat God blij met je is.

De volgende keer zal ik dieper ingaan op dit verlossingsplan waarin Jezus Christus een hoofdrol speelt. Zonder hem zou geen van de gevallen engelen terug kunnen komen. Het is heel belangrijk dit op een bepaald moment van je ontwikkeling te begrijpen.

En nu, vrienden, ben ik klaar voor jullie vragen."

VRAAG: Heeft God het vermogen om dingen vooruit te weten, en zo ja in welke mate maakt Hij van dit vermogen gebruik?

*"*God heeft zeker voorkennis, maar dat gaat niet zo ver dat het de vrije wil van de mens raakt – want Hij gaf de vrije wil. Als Hij van tevoren zou weten welk besluit jij morgen gaat nemen, zou er geen vrije wil zijn. Volledige voorkennis en menselijke vrije wil sluiten elkaar uit. Zeker, God heeft in verregaande mate voorkennis – Hij, die Zijn schepping kent, Zijn wetten, hun werkingen, de oneindige mogelijkheden van de vrije besluiten van Zijn kinderen, en die beter dan wie dan ook de aard en de persoonlijkheid van al Zijn kinderen kent. Zijn oneindige wijsheid samen met al deze kennis stellen Hem in staat om in zekere mate vooruit te kijken en zo Zijn plannen te maken. Zelfs een geschapen wezen, zelfs een mens die iemand anders heel goed kent, kan in overeenstemming met de gegeven omstandigheden en de kenmerkende eigenschappen van die persoon aannemen dat hij in een bepaalde situatie op een bepaalde manier zal handelen. Maar hij kan het niet met zekerheid voorspellen. God weet zeker dat al Zijn schepselen een keer bij Hem terug moeten komen vanwege de volmaaktheid van Zijn wetten, maar Hij weet niet of iemand bijvoorbeeld vandaag of morgen zijn houding verandert. Evenzo kon God, zoals ik in deze lezing heb uitgelegd, niet met absolute zekerheid hebben geweten of sommige van Zijn kinderen de macht die Hij hen gegeven heeft, zouden misbruiken of hoeveel van hen dat zouden doen. De mogelijkheid was er, jazeker, maar Hij wist niet zeker dat dit

misbruik zou plaatsvinden. God zal Zijn kennis en macht alleen gebruiken voorzover deze Zijn eigen wetten niet schenden. Het is erg belangrijk om je dit te realiseren, en maar heel weinig mensen begrijpen dit. Vaak zegt de mens: ”Waarom doet God dat en dat niet? Al deze ellende zou niet nodig zijn...’ enzovoort. Dan zou God tegen Zijn eigen wetten ingaan, en aangezien Zijn wetten volmaakt zijn, zou dat geen volmaakte handeling zijn. Of een blind mens al of niet kan begrijpen dat Gods wegen de beste zijn, doet er niet toe. Op een bepaald ogenblik zal deze blindheid verdwijnen en dan zal de erkenning komen dat God en Zijn wetten volmaakt zijn, en iemands eigen volmaaktheid kan alleen bereikt worden door door deze ellende, die men zichzelf op de hals gehaald heeft, heen te gaan.”

VRAAG: Wat zorgt ervoor dat de mens in dit leven of in het karma in een volgend leven door de - goede of slechte - gevolgen wordt ingehaald?

*“*Hoe meer iemand zich op het geestelijke pad van zelfontwikkeling bevindt, hoe meer iemand geestelijk ontwikkeld is, des te sneller zullen de gevolgen plaatsvinden. Hoe geringer de ontwikkeling of als iemand dit pad niet volgt, des te langer zal het duren. En daar is een goede reden voor. Dit is ook in overeenstemming met de wet. Hoe sneller je naar boven gaat, des te sneller werkt de wet. Een van de redenen hiervoor is deze: iemand die zich op het pad bevindt en in een bepaalde mate geestelijke kennis en besef verkregen heeft, zal oorzaak en gevolg in zijn eigen leven begrijpen. Iemand die zich niet op het pad bevindt, zal het hoe dan ook niet begrijpen en daarom doet het er niet toe of de gevolgen in dit of in een volgend leven merkbaar worden, omdat de oorzaak toch niet opgespoord wordt, zoals iemand op het pad dat wel leert te doen. Tegelijkertijd is iemand die deze weg niet gaat geestelijk zwakker en het wordt voor hem misschien teveel om de gevolgen allemaal ineens te dragen. Er vindt een soort verdeling plaats om het makkelijker te maken, terwijl iemand die het pad wel volgt vanzelf zoveel innerlijke kracht ontwikkelt dat hij daar sneller mee klaar is. En het feit dat hij oorzaak en gevolg met elkaar in verband kan brengen, en zo zichzelf beter kan leren kennen, zodat hij zich doeltreffender kan zuiveren, zal hem enorm helpen. Weten waarom je door iets heen moet gaan is altijd makkelijker dan wanneer je dat niet weet. Maar deze hulp is een soort premie die degene die dit pad volgt door zijn inspanningen heeft verdiend.

Ik denk dat iedereen die dit pad bewandelt, zal bevestigen dat, waar en wanneer hij ook maar van zijn pad afwijkt of ook maar de kleinste vergissing maakt, hij de onaangename gevolgen daarvan bijna direct bemerkt; terwijl het lijkt alsof iemand van wie minder verwacht kan worden met heel veel weg kan komen, maar geloof me, niet voor eeuwig, alleen tot zijn volgende leven. Hoe meer je je pad volgt, des te sneller zullen de tekenen en de onaangename gevolgen zich voordoen, en daar zou je dankbaar voor moeten zijn. Het is inderdaad Gods genade die dat zo bewerkstelligd heeft, want op die manier heb je de gelegenheid om je rekening direct te vereffenen en je fouten te herstellen voordat je ernstiger vergissingen kunt begaan als gevolg van het in beweging zetten van een verkeerde cyclus."

VRAAG: Ik zou met betrekking tot de eerste vraag en het antwoord daarop willen vragen of we daaruit af moeten leiden dat Gods macht betrekkelijk is?

"Oh nee. Nee, dat betekent niet dat die betrekkelijk is. God heeft *absolute macht*. Zijn macht is niet betrekkelijk of beperkt omdat Hij Zijn eigen wetten niet overtreedt. *Hij* houdt zich aan Zijn wetten, alleen sommige van zijn geschapen wezens houden zich er niet aan. Het is geen gebrek aan macht als je de macht die je hebt niet gebruikt. Integendeel! Dit is geen zwakheid maar sterkte."

VRAAG: Ik zou wat willen vragen over de ontwikkeling van wilskracht en zelfbeheersing.

"Ik zal deze vraag graag beantwoorden. Wilskracht kan alleen ontwikkeld worden wanneer je volledig begrijpt wat het belang ervan is en tevens wat er op het spel staat. Iemand zal zijn slapende wilskracht niet gebruiken als hij niet weet hoe belangrijk het is om hem te hebben. Iedereen kan het volgende waarnemen: wanneer iemand zich in groot gevaar bevindt, zal hij plotseling een enorme wilskracht en lichaamskracht laten zien die ver uitgaat boven wat hij gewoonlijk laat zien, omdat hij dan beseft dat zijn leven op het spel staat. Hij moet deze kracht hebben want anders is hij verloren. Maar ten aanzien van dingen die hem niet belangrijk toeschijnen of die in feite niet belangrijk zijn, zal deze zelfde persoon geen enkele wilskracht hebben. Het is dus in de eerste plaats een kwestie van begrijpen en onderscheiden. Het duidelijk en beknopt onderscheiden, precies formuleren van ideeën is de eerste stap die je moet zetten. Als je weet wat er aan de ene kant

staat en wat aan de andere, waar het om gaat, zul je in staat zijn om van ganser harte een besluit te nemen waar je helemaal achter staat en dat is de volgende stap voor het ontwikkelen van je wilskracht. Iedereen heeft wilskracht. Wilskracht is niets anders dan een kracht, een sterkte, en die wordt door velen voor de verkeerde dingen gebruikt.

Wanneer de kracht in verkeerde richtingen teloorgaat, blijft er niet genoeg over en kan er te weinig wilskracht ontwikkeld worden voor waar het werkelijk om gaat. Hoeveel kracht gaat er niet verloren door angsten, door boosheid, door haat! Want elke persoonlijke fout kost een hoeveelheid kracht. Elke tekortkoming is een keten die je bindt en waartegen je onderbewust aanduwt. Bewust duw je misschien ook tegen andere dingen aan, wat je ook kracht kost want spanning is een negatieve kracht. Maar onderbewust duwt ieder mens tegen zijn eigen fouten en onvolmaaktheden. Dit is de verkeerde manier om je fouten kwijt te raken. Dus om terug te komen, de eerste stap is altijd jezelf afvragen “Waarvoor heb ik wilskracht nodig?” Wanneer je jezelf deze vraag duidelijk stelt, kun je jezelf een even duidelijk antwoord geven. Wanneer het antwoord luidt dat je op een of andere manier wilskracht wilde hebben voor iets dat niet echt de moeite waard is zonder dat je je dat van tevoren duidelijk gerealiseerd hebt, dan is het alleen maar aan te raden om je energie en wilskracht daarvoor niet te gebruiken. Heel veel mensen die er heilig van overtuigd zijn dat ze geen wilskracht hebben, gebruiken de hele tijd waardevolle kracht onbewust voor de meest destructieve doeleinden, en dan missen ze de kracht die nodig is voor het enige belangrijke, namelijk hun eigen ontwikkeling en zuivering, het gaan van het pad van vervolmaking. Wie dat wel doet, zal vroeger of later al zijn problemen en conflicten oplossen. In dit pad ligt de sleutel voor al het andere dat iemand wenst en nodig heeft om te bereiken wat goed is om te bereiken. Wanneer je eenmaal hebt begrepen wat de reden van dit leven is, zul je in staat zijn om het beste van deze incarnatie te maken. Alleen wanneer hij de kwestie waar het om gaat begrijpt, zal iemand om het zo maar te zeggen zijn krachten verzamelen en van binnen orde op zaken stellen. Wilskracht is ook een kwestie van innerlijke organisatie, verstandig plannen maken, op een zodanige manier plannen maken dat je niet meer op je neemt dan je tot een goed einde kunt brengen en aan de andere kant zoveel op je neemt dat het genoeg is voor je ontwikkeling. Wilskracht is ook een zaak van het nemen van de juiste innerlijke beslissingen en je eraan houden; terwijl je, tenminste om te beginnen in dit opzicht, in een soort innerlijke orde leeft, waarin je onderscheid maakt en afweegt. Wanneer

iemand eenmaal begrijpt dat al het andere in het leven, zowel de innerlijke als de uiterlijke problemen slechts het resultaat is van deze geestelijke verwaarlozing, zal hij de juiste beslissing nemen; en daarbij zal de nodige kracht vrijkomen. Dit kan inhouden dat andere inspanningen gevraagd worden, ook *innerlijke* inspanningen die veel belangrijker zijn dan de uiterlijke, die je in staat zullen stellen om al je aandacht en inspanningen daarop te richten.

Dus ik zou zeggen het is in wezen een kwestie van begrip. Nu is het heel vaak zo dat het lagere zelf van iemand niet wil dat hij begrijpt waar het allemaal om gaat. Het verschaft voortdurend excuses, 'redenen', voorwendsels waarom je niet kunt doen wat zo belangrijk is. Dit zijn rationalisaties en het oppervlakkige denken aanvaardt ze omdat dat de weg van de minste weerstand is. Dus je moet om te beginnen de strijd gaan aanbinden met je eigen lagere zelf; en dit lagere zelf, deze vreemde substantie, deze ongoddelijke substantie is altijd in oorlog met je goddelijke substantie. En alleen jouw oppervlakkige denken met je vrije richtinggevende wil kan bepalen welk zelf je wenst te volgen; alleen door je je van deze innerlijke zelven bewust te worden, kun je deze strijd beslechten.

Het is dus ook een zaak van gaan beseffen wat er binnenin je omgaat. En zodra dit begrepen wordt, kan er een beroep op je moed gedaan worden om naar je lagere zelf te kijken, en er tegen te gaan vechten in plaats van er altijd maar aan toe te geven. Niemand zou moeten denken dat wanneer ik het over het lagere zelf heb, dat dit noodzakelijkerwijs iets vreselijk zondigs of slechts is. Oh nee, met heel velen, jullie allemaal hier, jullie zijn heel, heel lang geleden dit ontwikkelingsstadium gepasseerd, waar jullie lagere zelf tot die categorie behoorde. Maar zolang het lagere zelf nog bestaat – en met ieder mensenwezen is dat het geval – is het nog steeds het tegengestelde van God, Zijn wetten en de goddelijke substantie binnenin je die verder wil gaan, die de weg van de vervolmaking wil, terwijl het lagere zelf voortdurend tegenhoudt. Het is lui, het wil niet veranderen. Dit is de meest belangrijke hoedanigheid en zelfs belangrijker dan alle individuele fouten. Dit geldt zonder uitzondering voor iedereen. Hij die zijn lagere zelf overwonnen heeft – tenminste in die zin dat het begrepen heeft dat het zich voor eens en voor altijd gewonnen moet geven, dat jij, jouw leidinggevende persoonlijkheid voor dat pad van volmaaktheid gekozen heeft en besloten heeft om dat pad te volgen waarop je je lagere zelf overwint – hij is inderdaad een gelukkig mens.

Beste vrienden, ik wil graag ieder van jullie hier en allen die jullie dierbaar zegenen. Neem deze zegen aan want het is weer iets substantieels, zelfs al kun je het niet zien. Neem deze kracht en harmonie met je mee, laat ze voor je werken zodat je de strijd aangaat met je lagere zelf, want daar gaat het in dit leven op aarde om.

Wees in vrede, wees in God."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1958
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'God - The Creation'.
Vertaling door Frans Oosterbaan in 1982; herzien in 2001 door Wil Claessens en in 2006 aangevuld door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*